

Kościół Garnizonowy WP pw. Podwyższenia Krzyża Świętego w Jeleniej Górze

Biurow Organizacyjne Festiwalu „Silesia Sonans”

*Kancelaria Kościoła Garnizonowego
Jelenia Góra, ul. 1 Maja 45
tel. (075) 642 32 82*

Przedsprzedaż biletów

*w Jeleniogórskim Centrum Kultury
ul. 1 Maja 60, tel. (075) 642 38 80
ul. Bankowa, tel. (075) 647 88 84*

*w Kancelarii Kościoła Garnizonowego
ul. 1 Maja 45, tel. (075) 642 32 82*

oraz przed wejściem do Kościoła Garnizonowego na godzinę przed koncertem.

VJ Europejski Festiwal Muzyki Organowej

Silesia Sonans

*Jelenia Góra
16-19 września 2003*

VJ Europejski Festiwal Muzyki Organowej

Silesia Sonans

*Jelenia Góra, Kościół Garnizonowy
16-19 września 2003*

Organizatorzy
**Parafia Garnizonowa Wojska Polskiego
pw. Podwyższenia Krzyża Świętego
w Jeleniej Górze**

Dyrektor generalny festiwalu
ks. dr Andrzej Bokiej

Dyrektor artystyczny
Andrzej Chorościński

Prowadzenie koncertów
Zbigniew Pawlicki

Asystent - regestrant
Zenon Siegieńczuk

Przygotowanie organów
**Bolesław Broszko
Stanisław Broszko**

Organizatorzy
**VI Europejskiego Festiwalu
Muzyki Organowej
„Silesia Sonans”**

gorąco dziękują

**wszystkim Osobom i Instytucjom,
które przyczyniły się do realizacji festiwalu**

Kościół pw. Podwyższenia Krzyża Świętego jest świątynią szczególną, zupełnie wyjątkową.

Całe pokolenia nazywały go „Kościółem Garnizonowym” i pewnie to określenie zapisało się w pamięci tysięcy jeleniogórzan, a także licznych gości odwiedzających Jelenią Górę. Wiele grup turystów od tego kościoła zaczyna zwiedzanie naszych zabytków, bo świątynia ta stanowi niezwykle piękne i oryginalne muzeum.

To jest jednak przede wszystkim miejsce skupienia i modlitwy wiernych. Stojący tuż obok najruchliwszego traktu miejskiego kościół jest świątynią ciszy, a jego atmosfera pozwala oddać się ludzkim refleksjom nad życiem i przemijaniem, nad wartościami uniwersalnymi bytu człowieka.

A bywają dni, kiedy ten kościół staje się świątynią muzyki.

Pożądana muzyka organowa, wielkie chóry i znakomici soliści tutaj znajdują jedno z najlepszych miejsc w całej Europie.

by dowieść swoim talentem, że muzyka może poruszać nie tylko wyobraźnię, ale może być też prawdziwą uczcą dla ducha. Zarówno dla wytrawnych melomanów jak i dla ludzi, którzy dopiero w takich wnętrzach i w takim nastroju poznają prawdziwą potęgę i magię muzyki organów.

Zapraszam wszystkich, dla których muzyka jest ważna. I wszystkich innych, którzy szukają miejsca, gdzie mogliby poznać muzykę w jej najpiękniejszym brzmieniu.

Niech zabrzmia organy...

dr Józef Kusiak

PREZYDENT MIASTA JELENIEJ GÓRY

Witamy Państwa bardzo serdecznie i oddajemy w Wasze ręce program VI Europejskiego Festiwalu Organowego „Silesia Sonans”.

W nowej formule organizacyjnej, bez dziedzictwa doświadczeń lat ubiegłych, Festiwal czyni Kościół Garnizonowy ważnym ośrodkiem życia muzycznego. Tu zrodziła się idea jego stworzenia – dzięki odrestaurowanym, zabytkowym organom z 1727 roku i z tym miejscem swoich narodzin jest nierozzerwalnie związany. Tym samym wnosi znaczący wkład do wielowiekowych, europejskich tradycji powstawania ważnych ośrodków

życia duchowego i muzycznego w świątyniach chrześcijańskich. Takimi miejscami były w przeszłości Katedry Notre Dame w Paryżu, St Denis, Kings College Chappel w Cambridge czy Katedra Św. Marka w Wenecji, a w Polsce kościoły w Tyńcu, Kraśniku, Świętej Lipce czy Trzebnicy. Takim miejscem na kulturalnej mapie Europy jest i będzie w przyszłości Kościół pw. Podwyższenia Krzyża Świętego w Jeleniej Górze.

Dzięki życzliwości Prezydenta i Rady Miasta oraz P.T. Sponsorów stało się możliwym zrealizować zamierzenia programowe, pozyskać udział znakomitych zespołów i wybitnych artystów, spełniając oczekiwania miłośników wielkiej sztuki muzycznej i tych z Jeleniej Góry i regionu dolnośląskiego i tych, coraz liczniej przybywających na koncerty festiwalowe z całej Polski i z zagranicy.

Zyczymy Państwu wielu wspaniałych przeżyć duchowych i muzycznych na koncertach VI Festiwalu „Silesia Sonans”.

Ks. plk. dr Andrzej Bokiej

DYREKTOR GENERALNY FESTIWALU

Prof. Andrzej Chorościński

DYREKTOR ARTYSTYCZNY

HISTORIA KOŚCIOŁA

W 1709 r. zezwolono na wybudowanie na Śląsku sześciu świątyń ewangelickich, tzw. „Kościołów Łaski”. Wzniesiono je w Cieszynie, Jeleniej Górze, Kamiennej Górze, Kożuchowie, Miliczu i Żaganu.

Ewangelicy z Jeleniej Góry nie czekając na wzniesienie murowanej świątyni, podjęli w 1709 r. prace przy budowie tymczasowego kościoła. Budowa murowanej świątyni rozpoczęła się jeszcze w tym samym roku, na terenie ogrodów, w miejscu, gdzie obecnie stoi kościół pw. Podwyższenia Krzyża Świętego.

Dla miejscowych ewangelików przyszła świątynia miała być reprezentacyjną budowlą sakralną, więc jej architektem został mistrz Marcin Frantz. Nowo wybudowana świątynia została wzniesiona w stylu barokowym, na planie równoramiennej krzyża greckiego. Jej długość wraz z pomieszczeniem na zakrystię wyniosła ok. 74 m, a wysokość od posadzki wewnątrz kościoła po krzyż na kopule 57 m. Obecnie rozpiętość naw wynosi 14 m, długość nawy bocznej wraz z murami zewnętrznymi 47 m, długość kościoła bez zakrystii (z prezbiterium) wynosi 63 m. Trzykondygnacyjne balkony mają wysokość od 3 do 3,5 m. Wsparte są na drewnianych kolumnach. Kościół może pomieścić 4.020 osób. Tragicznym wydarzeniem w dziejach tutejszej świątyni był pożar w 1806 r.

Stojąca na skrzyżowaniu naw ambona była fundacją kupca z Görlitz Melchiora Bertholda, rodem z Jeleniej Góry. Została wykonana w 1717 r. z jednego bloku piaskowca. Znajdują się na niej płaskorzeźby przedstawiające Chrystusa i czterech ewangelistów, na podstawie rzeźby aniołów a na schodach sceny z Nowego i Starego Testamentu. Baldachim wiszący nad amboną wykonany jest z drewna, ozdobiony figurami apostołów. Ambona stała się świadkiem tragicznego wydarzenia, które miało miejsce w 1745 r. W czasie burzy piorun uderzył w kopułę zrywając linę z wiszącym na niej baldachimem. Spadający baldachim spadł na pastora, który głosił na ambonie Słowo Boże. W wyniku zdarzenia pastor zginął na miejscu. Szczegóły o tym wydarzeniu podaje tablica nagrobna, znajdująca się na południowej ścianie kościoła, obok wejścia do zakrystii.

Z tego samego roku co ambona pochodzi chrzcielnica, wykonana z błękitnego marmuru. Ozdabiają ją alabastrowe płaskorzeźby przedstawiające chrzest i zmartwychwstanie Chrystusa, przejście Żydów przez Morze Czerwone oraz Arkę Noego.

Sufit świątyni pokryty jest wspaniałymi freskami. W nawie głównej namalował je praski malarz Anton Feliks Scheffler, a przedstawiają, patrząc od strony ołtarza: adorację Trójcy Świętej, Wniebowstąpienie Pana Jezusa i Zmartwychwstanie. Freski w nawie bocznej są pędzla J.F. Hoffmana z Głogowa i przedstawiają Drabinę Jakuba oraz Nawrócenie Świętego Pawła w Damaszku. Jest to tzw. malarstwo iluzoryczne, imitujące głębię przestrzeni. Pod kopułą znajduje się zegar ze znakami zodiaku. Mechanizm zegarowy, elektroniczny wykonany został w 2000 roku.

Do perełek architektonicznych należy ołtarz główny wraz z projektem organowym umiejscowionym nad Ołtarzem i stanowiący jedną całość. Ołtarz zlokalizowany we wschodniej części kościoła ma charakter budowli jednokondygnacyjnej i pochodzi z 1727 r. Jego fundatorem był jeleniogórski patrycjusz Christian Mentzel. Wykonanie ołtarza powierzył miejscowemu mistrzowi stolarskiemu Hilscherowi. W ołtarzu znajduje się obraz Chrystusa w Ogrójcu pędzla Otto Mengelberga z Düsseldorfu. Wokół Ołtarza umiejscowione są złożone figury przedstawiające personifikacje Śląska i Jeleniej Góry, Szczerności i Władzy. Poniżej mamy Chrystusa z Krzyżem oraz alegorie: Wiary – Maria Magdalena, Skruchy – św. Piotr i alegorię Duszy Wybawionej – św. Ezechiasz.

Do reprezentacyjnych elementów wystroju kościoła należą organy, także fundacji Mentzla. Wykonał je w 1727 roku Michał Roeder z Berlina, a przebudował w 1905 r. Schlag. Jeleniogórskie organy są jedynym w Polsce tak dużym instrumentem, w którym zachowały się oryginalne piszczałki z poprzednich czasów. Początkowo posiadały 53 głosy i 3456 piszczałek. W okresie romantyzmu przebudowywano praktycznie wszystkie organy na ówczesną modłę, przystosowując instrumenty do obowiązującej estetyki i wymogów repertuarowych. Takim przeróbkom uległ również instrument w naszej świątyni. Jednakże ówczesny mistrz odstąpił od powszechnej praktyki i oszczędził połowę piszczałek, zmieniając jedynie drugą połowę „serca” instrumentu.

Szczegółowy opis instrumentu znajduje się w dalszej części programu.

Posiadanie przez Kościół Garnizonowy tak wspaniałego instrumentu spowodowało, iż w dniu 14 września 1998 roku zainaugurowany został Europejski Festiwal Muzyki Organowej, który w 2000 roku przyjął nazwę „Silesia Sonans”. W ramach naszego Festiwalu, którego dyrektorem

artystycznym jest prof. Andrzej Chorościński – były rektor Akademii Muzycznej im. F. Chopina w Warszawie, występowali też najwybitniejsi wirtuozi i dyrygenci, jak również orkiestry z całego świata. Gościliśmy też wiele osobistości życia kulturalnego i politycznego z Polski i z zagranicy. Obecni bywają ambasadorzy wielu krajów, ministrowie, a także Prezydent i Premier RP.

W roku obecnym VI Festiwal odbywać się będzie w dniach 16-19 września. Jego ozdobą artystyczną stanie się jeden z największych tenorów świata José Cura i Sinfonia Varsovia. Spodziewamy się również wielu znamienitych gości, wśród których mamy nadzieję również ujrzeć Państwa.

Ks. płk dr Andrzej Bokiej
DYREKTOR FESTIWALU

ORGANY KOŚCIOŁA GARNIZONOWEGO WP W JELENIEJ GÓRZE

Sztuka baroku zapisała się na Śląsku powstaniem wielu okazałych dzieł architektury, rzeźby i malarstwa. Odrębną grupę w tym zespole stanowią zabytkowe organy, powstałe w XVII i do połowy XVIII wieku. Wymienić tu trzeba m.in. zachwycające swą oryginalnością 10-rejestrowe organy z 1695 r. (zapewne lużyckiego organmistrza Jacoba Ulricha?) w bocznym cysterskim Kościele Św. Józefa w Krzeszowie, „słoneczne” organy Eugeniusza Casparini’ego z lat 1697-1703 w Kościele Św. Piotra i Pawła w Zgorzelsku i kilka lat późniejsze – jego syna, Adama Horacego – w Kościele Św. Bernarda we Wrocławiu, czy tych obu mistrzów – w jeleniogórskim Kościele Św. Erazma i Pankracego, a także dwudzielne organy G. Siebera z r. 1705 w Kościele Św. Wacława w Świdnicy, Michała Englera z lat 1732-39 w głównym kościele klasztorным Wniebowzięcia NMP w Krzeszowie, Franza J. Eberhardta z lat 1755-60 w Bardzie Śląskim oraz zniszczone przed kilkunastu laty przez pożar wielkie organy w Kościele Św. Elżbiety we Wrocławiu – dzieło Michała i Gottlieba Englera z połowy XVIII wieku.

Wprawdzie część tych obiektów zatraciła swój pierwotny obraz strukturalno-dźwiękowy w wyniku dokonanych na przestrzeni czasu przebudów, to jednak nadal zachwycają swą monumentalnością, zaświadczać zarazem o bogatych tradycjach budownictwa organowego na tym terenie.

W tej grupie na czoło wysuwają się organy ufundowane przez Chrystiana Mentzla dla byłego kościoła ewangelickiego, obecnie zaś katolickiego Kościoła Garnizonowego pw. Podwyższenia Krzyża Świętego w Jeleniej Górze. Zostały one zbudowane w r. 1729 przez organmistrza Michała Roedera z Berlina, wykonawcy m.in. organów w Kościele Św. Marii Magdaleny we Wrocławiu (1721) i NMP w Legnicy (1735), jako instrument o trakturze mechanicznej i wiatrownicach mechaniczno-zasuwkowych z 53-rejestrowym zespołem dźwięku, rozdzielonym na trzy klawiatury ręczne i nożną.

Utrzymaną w stylu późnego baroku okazałą frontową oprawą szafy organowej z czytelnym podziałem na sferę „niebiańską” i „ziemską” wykonali śląscy stolarze i rzeźbiarze. W wyniku późniejszych przebudów dokonanych m.in. przez Samuela Meinerta w r. 1809, Ferdynanda Buckowa w latach 1828-30 i Chrystiana Gottlieba Schläga w r. 1859 instrument ten zatracił część swego pierwotnego wyposażenia.

Generalnej jego przebudowy dokonała w r. 1905 firma „Schlag u. Soehne” ze Świdnicy, wprowadzając trakturę pneumatyczną z wiatrownicami pneumatyczno-stożkowymi, nowy stół gry, miechy wielofaldowe. Zmieniony w duchu założeń romantycznych zespół dźwięków został powiększony o 70 rejestrów przy wykorzystaniu znacznej liczby pierwotnych piszczałek. Mimo tych przeróbek zachował on nadal szereg charakterystycznych dla baroku elementów wizualno-akustycznych, jak: aniołowie uderzający w kotły, ruchome werble, tzw. Glockenspiel itp.

Dzięki troskliwym staraniom obecnego proboszcza parafii ks. dra Andrzeja Bokieja, prof. Andrzeja Chorościńskiego i miejscowej służby ochrony zabytków, a zwłaszcza dzięki wydatnej pomocy finansowej Fundacji Współpracy Polsko-Niemieckiej, zniszczone od lat nieczynne organy zostały poddane w latach 1977-98 pracom technologiczno-pożłotniczym zewnętrznej oprawy szafy organowej, oraz gruntownym pracom organmistrzowskim, które przeprowadzili bracia Bolesław i Stanisław Broszko według zaleceń i pod kierunkiem konserwatorskim niżej podpisanego.

W wyniku przeprowadzonych prac konserwatorskich, częściowej rekonstrukcji brakujących dawnych elementów wyposażenia i przy równoczesnym zachowaniu późniejszych nawarstwień, w oparciu o opracowaną wcześniej przez Jarosława Stępowskiego dokumentację historyczno-konserwatorską, organy te odzyskały dawną świetność. Należy mieć nadzieję, że jako instrument kościelny będą odąd w pełni współuczestniczyć w służbie liturgicznej, a poprzez wykonywane na nich podczas organizowanych koncertów utwory organowe przyczynią się do wzbogacenia życia kulturalnego w mieście i całej Polsce.

Marian Dorawa
Rzeczoznawca ds. instrumentów organowych
w Ministerstwie Kultury i Sztuki

DYSPOZYCJA M. ROEDERA (1729)

MANUAŁ:

Principal 8'
Rohr Floet 4'
Hautbois 8'
Octava 4'
Octava 2'
Quinta 3'
Gedackt 8'
Quinta 1½'
Cymbel 4x
Sexquialtera 2x

III MANUAŁ:

Principal 8'
Bordun 16'
Quintadoen 8'
Gemshorn 4'
Octava 4'
Super Octav 2'
Spil Floet 1½'
Mixture 6x
Cymbel 3x
Tertian 2x
Gedackt 8'
Vox humana 8'

II MANUAŁ:

Principal 8'
Quintadoen 16'
Gemshorn 8'
Octava 4'
Salicet 8'
Floete Dous 4'
Quinta 3'
Super Octav 2'
Rausch Quinta 2x
Mixture 8x
Scharff 4x
Walt Floete 2'
Trompet 8'
Glocken Spiel 2'

PEDAŁ:

Principal 16'
Octava 8'
Wolon 16'
Octava 4'
Quinta 6'
Nacht Horn 2'
Mixture 10x
Posaune 32'
Rausch Quint 2x
Trompet 8'
Cammer Bass 4'
Cammer Bass 8'
Cammer Bass 16'
Glocken Spiel
Paucken

DYSPOZYCJA SCHLAGA (1905)

MANUAŁ:

- Dolce 8
- x Quintaton 8
- x Gemshorn 8
- Doppelflote 8
- x Hohlflote 8
- Gamba 8
- x Principal 8
- Bordun 16
- x Cymbel 3 fach
- x Mixtur 6 fach
- Kornett 8
- x Rausch Quinte $2\frac{2}{3}$ u.2
- x Quinte $5\frac{1}{2}$
- x Octave 4
- Hohlflote 4
- Fugara 4
- Spizflote 4
- Trompete 8
- x Fagott 16
- x Principal 16

III MANUAŁ:

- x Lieblich Gedeckt 16
- Geigen Principal 8
- Salicional 8
- Acoline 8
- Vox Coelestis 8
- Portunal 8
- x Lieblich Gedeckt 8
- Vox humana 8
- x Flaut trav.4
- x Octave 4
- x Piccolo 2
- x Gemshorn Quinte $2\frac{2}{3}$
- x Mixtur 3 flach Klarinette 8

II MANUAŁ:

- x Gedekt 16
- x Principal 8
- Schalmei 8
- Salicet 8
- x Flote harmon 8
- Flaute 8
- Dulciana 8
- Oboe 8
- x Gambe 8
- x Octave 4
- x Violine 4
- Rohrflote 4x
- Octave 2
- x Quint $2\frac{2}{3}$
- Terz et Septime
- x Mixtur 3-5 f.
- Tuba mir.8
- Keruloph 8
- Travers Flote 4
- Glocken Spiel 8

PEDAŁ:

- x Majorbass 32
- Posaune 32
- Posaune 16
- Sing.Kornett 2
- Sesquialtera 2 fach
- x Octavbass 4
- Quinte $10\frac{2}{3}$
- Violoncello 8
- x Bassflote 8
- Octavbass 8
- x Quintaton 16
- x Subbass 16
- Harmon Bass 16
- x Violon 16
- Principal Bass 16

x – rejestry z częściowym wykorzystaniem pierwotnych piszczałek

Wtorek, 16 września 2003, godz.19³⁰

Koncert Inauguracyjny

WYKONAWCY

MATTHIAS EISENBERG (Niemcy) organy

DARIUSZ NOWAKOWSKI puzon

JACEK OLEJNICZAK klarnet

ORKIESTRA KONCERTOWA WOJSKA POLSKIEGO IM. ST. MONIUSZKI

BOGUSŁAW HILLA, GRZEGORZ MIELIMĄKA dyrygenci

PROGRAM

Anonim

Bogurodzica

Wolfgang Amadeus Mozart **Uwertura do opery „Wesele Figara”**
(1756-1791)

Wykonawcy: **Orkiestra Koncertowa Wojska
Polskiego im. St.Moniuszki**
Bogusław Hilla - dyrygent

Gioacchino Rossini
(1792-1868)

Introdukcja i temat z wariacjami

Wykonawcy: **Orkiestra Koncertowa Wojska
Polskiego im. St.Moniuszki**
Jacek Olejniczak - klarnet
Bogusław Hilla - dyrygent

Improwizacje na tematy zadane przez publiczność

Wykonawcy: **Matthias Eisenberg** - organy

Nikołaj Rimski-Korsakow
(1844-1908)

Koncert na puzon

Wykonawcy: **Orkiestra Koncertowa Wojska
Polskiego im. St.Moniuszki**
Dariusz Nowakowski - puzon
Grzegorz Mielimąka - dyrygent

Maurice Ravel
(1875-1937)

Boléro

Wykonawcy: **Orkiestra Koncertowa Wojska
Polskiego im. St.Moniuszki**
Grzegorz Mielimąka - dyrygent

MATTHIAS EISENBERG

Wywodzi się ze środowiska o bogatych tradycjach muzycznych.

Urodził się w 1956 roku w Dreźnie. W wieku pięciu lat rozpoczął naukę gry na fortepianie, a już w dziewiątym roku życia zaczął grać na organach w różnych parafiach swego rodzinnego miasta. Jako młody chłopiec śpiewał także przez pięć lat w Chłopięcym Chórze Sw. Krzyża w Dreźnie.

Studia odbył u Wolfganga Schetelicha w Wyższej Szkole Muzycznej im. F. Mendelssohna-Bartholdy'ego w Lipsku. Podczas lat studiów został laureatem wielu międzynarodowych konkursów organowych.

Rok 1980. przyniósł mu nominacje na stanowisko 1. organisty w słynnym nowym Gewandhaus w Lipsku. Równocześnie regularnie koncertował po całych Niemczech zarówno jako organista jak i klawesynista z lipską Bachorchester. Do jednego z pierwszych gościnnych jego występów zaliczyć należy koncert w roku 1984 na organach Jehmlicha w Schauspielhaus w Berlinie. Wkrótce zainicjował i sprawował pieczę na nowym cyklem koncertowym na organach Silbermanna w Rõtha k. Lipska. W 1985 roku prowadził gościnne wykłady z zakresu organów podczas Międzynarodowego Seminarium Muzycznego w Weimarze.

W 1986 roku Eisenberg podjął niełatwą decyzję o przesiedleniu się do Niemiec Zachodnich. W tym okresie czasu wystąpił podczas wielu europejskich festiwali: Schleswig-Holstein Musik Festival, Luzerner Festwochen, Ludwigsburger Festspiele, Rheingau Musikfestival. W Hanowerze, gdzie zamieszkał, wystąpił w cyklu koncertowym, obejmującym wszystkie kościoły miasta. W roku 1992 przeprowadził się na wyspę Sylt na Morzu Północnym, gdzie odtąd pracuje jako kościelny organista.

Nieprzerwanie jednak kontynuuje swoją działalność koncertową w Niemczech, USA, Kanadzie, Ameryce Łacińskiej, Indiach, Dalekim Wschodzie oraz w wielu państwach europejskich, grając zarówno w najważniejszych salach koncertowych jak i w większych i mniejszych kościołach. Często występuje jako solista ze słynnymi orkiestrami symfonicznymi; Tonhalle-Orchester Zürich, Orchestre Nationale de Lyon (pod batutą Emmanuela Krivine'a) oraz z orkiestrami w Hongkongu i Tokio.

Dzięki swemu bogatemu repertuarowi Eisenberg zdobył niezwykłą, jak na organistę, popularność. Cieszy się ponadto opinią mistrza improwizacji. Matthias Eisenberg ma na swoim koncie liczne rejestracje radiowe i nagrania płytowe. Na uwagę zasługuje jego album 12 płyt CD z dziełami J.S. Bacha. W 1995 roku wspólnie z Orchestre du Capitole de Toulouse pod batutą Michale Plasson nagrał także dla wytwórni EMI-France dzieła C. Saint-Saënsa.

W ostatnich latach artysta coraz częściej koncertuje w miastach, w których przed laty rozpoczynał swoją artystyczną działalność; począwszy od maja 1997 roku występuje gościnnie podczas festiwalu muzycznego w rodzinnym Dreźnie. Po 16 latach, w styczniu 2001 roku wystąpił z koncertem w Gewandhaus w Lipsku, który zakończył się spektakularnym sukcesem. Publiczność zgotowała artyście owacje na stojąco a koncert zakończył się trwającymi ponad godzinę bisami.

BOGUSŁAW HILLA

Jest absolwentem Wojskowej Szkoły Muzycznej II st. oraz Akademii Muzycznej im.F. Chopina w Warszawie, w której studiował na Wydziale Dyrygentury, Kompozycji i Teorii Muzyki, w klasie Dyrygentury Orkiestr Dętych prof. Benedykta Konowalskiego (1986). Ukończył również Podyplomowe Studium Menadżerów Kultury przy Szkole Głównej Handlowej w Warszawie (1999).

W latach 1978-81 był instrumentalistą Orkiestry Reprezentacyjnej Pomorskiego Okręgu Wojskowego a w latach 1981-1987 muzykiem i solistą Centralnej Orkiestry Reprezentacyjnej Wojska Polskiego (obecnie Orkiestry Koncertowej). Od 1987 do 1988 roku pełnił funkcję drugiego kapelmistrza Orkiestry Reprezentacyjnej Marynarki Wojennej a następnie przez rok (1988-1999) był dyrygentem Reprezentacyjnego Zespołu Artystycznego Wojska Polskiego.

Od lutego 2000 roku sprawuje funkcję dyrektora Orkiestry Koncertowej Wojska Polskiego im. Stanisława Moniuszki.

GRZEGORZ MIELIMAKA

Jest absolwentem Wydziału Rozrywkowego Akademii Muzycznej im. K.Szymanowskiego w Katowicach w klasie dyrygentury prof. Czesława Płaczka.

Od 1977 r. związany jest ze szkolnictwem artystycznym; był m.in. dyrektorem Państwowej Szkoły Muzycznej w Żorach.

Przez szereg lat działał jako dyrygent w amatorskim ruchu muzycznym prowadząc m.in. Orkiestrę Rybnicko-Jastrzębskiego Gwarectwa Węglowego. Od 1991 roku sprawuje kierownictwo artystyczne Orkiestry Koncertowej Wojska Polskiego im. Stanisława Moniuszki w Warszawie. Przez ponad dziesięć lat pracy z Orkiestrą poprowadził ponad tysiąc koncertów. Odbył wiele tournée koncertowych po Polsce, Francji, Niemczech, Litwie, Włoszech, Szwajcarii, Belgii i Chinach.

Współpracował z wieloma czołowymi instrumentalistami i wokalistami, jak Andrzej Chorosziński, Marie-Elena Giorgiadam, Grażyna Brodzińska, Adam Zduńkowski, Małgorzata Walewska i inni.

Wraz z Orkiestrą uczestniczył w festiwalach: Vratslavia Cantans, Festiwal Mozartowski – Warszawa, Festiwal im. Jana Kiepury – Krynica czy Festiwal Jeanne D’Arc – Orlean (Francja).

Dokonał szeregu nagrań muzyki filmowej i oratoryjnej. Prowadził również prawykonania utworów polskiej muzyki współczesnej takich kompozytorów jak Stanisław Moryto, Juliusz Łuciuk, Maciej Malecki, Marian Sawa, Paweł Łukaszewski.

ORKIESTRA KONCERTOWA WOJSKA POLSKIEGO IM. STANISŁAWA MONIUSZKI

Orkiestra Koncertowa WP jest kontynuatką i spadkobierczynią tradycji Orkiestry Reprezentacyjnej Komendy Miasta Warszawy, działającej w latach 1918-1925 oraz Orkiestry Reprezentacyjnej Batalionu Stołecznego, zorganizowanej w roku 1938. Pod koniec działań wojennych – jesienią 1944 roku powołana została w Lublinie Orkiestra Reprezentacyjna Wojska Polskiego. W 1977 roku przemianowano ją na Centralną Orkiestrę Reprezentacyjną Wojska Polskiego, a od 1989 roku nosi obecną nazwę.

Siedzibą orkiestry jest Warszawa. Orkiestra Koncertowa Wojska Polskiego im. Stanisława Moniuszki przechodziła różne etapy artystycznego rozwoju. Swoją działalność rozpoczęła pełniąc funkcje reprezentacyjno-paradne. Ciągłe doskonaliła swój profil artystyczny, wzbogacała instrumentarium, co pozwoliło jej uzyskać nie tylko czystość i miękkość brzmienia na miarę orkiestry symfonicznej, lecz także rozszerzyć możliwości wykonawczo-programowe. Prekursorem tych zmian był prof. Arnold Rezler.

Repertuar orkiestry obejmuje niemal wszystkie rodzaje muzyki, w dużej mierze kompozytorów polskich (często pisane na zamówienie), a także dzieła literatury światowej. Od wielu lat z orkiestrą występują artyści scen operowych, teatrów muzycznych i gwiazdy estrady, wśród których nie brak nazwisk światowej sławy. Orkiestra współpracuje również z Chórem Uniwersytetu Kardynała Stefana Wyszyńskiego, prezentując wspólnie wykonanie wielu dzieł m.in. monumentalny utwór Mariana Sawy *Droga Krzyżowa* do tekstów opracowanych przez ks. prof. Kazimierza Szymonika, *Te Deum Laudamus* Karola Kurpińskiego czy *Te Deum* Stanisława Moryto. Gośćmi orkiestry są także wybitni instrumentalści m.in. prof. Andrzej Chorościński, były rektor Akademii Muzycznej im. Fryderyka Chopina w Warszawie, wykonujący *III Symfonię* Arama Chaczaturiana i transkrypcję *Obrazków z wystawy* Modesta Musorgskiego na organy i orkiestrę, czy też puzonista prof. Juliusz Pietrachowicz. Wspólne koncerty z Zespołem Pieśni i Tańca *Blichowiaczy* z Łowicza, podkreślają jeszcze bardziej różnorodność repertuaru. Wszechstronność orkiestry pozwala jej grać z równym powodzeniem muzykę symfoniczną, patriotyczno-religijną, operową, operetkową, popularną, marszowo-paradną, a także w mniejszych zespołach wykonywać muzykę kameralną i taneczną.

W Orkiestrze Koncertowej Wojska Polskiego aktualnie działają trzy zespoły: kwintet klasyczny, kwartet klarnetowy i zespół rozrywkowy.

Do swoich sukcesów orkiestra zalicza także udział w międzynarodowych festiwalach i spotkaniach muzycznych orkiestr wojskowych m.in. we Francji (z prestiżowym koncertem w paryskiej siedzibie UNESCO) w Austrii, Holandii, Szwajcarii, we Włoszech, na Węgrzech, Litwie, Łotwie, Ukrainie a nawet w odległych Chinach. Do największych wydarzeń ostatnich lat należy oprawa muzyczna pielgrzymki Papieża Jana Pawła II do Polski w 1999 roku, gdzie Orkiestra Koncertowa Wojska Polska towarzyszyła Ojcu Świętemu w wielu spotkaniach z wiernymi. W grudniu 1999 roku w USA jako druga orkiestra zagraniczna została uhonorowana nagrodą Fundacji im. Johna Philipa Sousa. W 2000 roku Minister Obrony Narodowej nadał Orkiestrze Koncertowej Wojska Polskiego statut, na podstawie którego uzyskała status instytucji artystycznej działającej w formie filharmonii. Jubileuszowy 2000 rok przyniósł orkiestrze wpis do Księgi Guinnessa uczestnictwem w wykonaniu *Hejnatu Krakowskiego* na dwa tysiące tręb. U progu XXI wieku Orkiestra Koncertowa Wojska Polskiego może poszczycić się liczbą ponad 10 tysięcy koncertów, programami telewizyjnymi i radiowymi, wywiadami w prasie a także nagraniami do filmów z udziałem na planie. Orkiestra posiada cztery rodzaje kostiumów, w zależności od charakteru koncertu występuje w dwóch rodzajach mundurów historycznych, w mundurach współczesnych Polskich Sił Zbrojnych, a także we frakach. Oklaskiwana jest na największych scenach i estradach. Do tradycji Orkiestry Koncertowej Wojska Polskiego należy przekazywanie młodszemu pokoleniu muzyków najcenniejszych wartości wzajemnego szacunku i miłości do sztuki. Dowodem na to jest działające Koło Związku Byłych Żołnierzy Zawodowych, wywodzących się ze środowiska muzycznego, które od pierwszych dni istnienia orkiestry pomagało kreować jej wizerunek.

Środa, 17 września 2003, godz. 19³⁰

WYKONAWCY

ROMAN PERUCKI

organy

„A QUATTRO” ZESPÓŁ KAMERALNY

Ludmiła Sołowiewicz

I skrzypce

Irina Movlian Cichoń

II skrzypce

Barbara Pukalska

altówka

Halina Buszyńska

wiolonczela

Andrzej Zwarycz

klarnet

PROGRAM

Nicolas Jacques Lemmes **Fanfara na organy**

(1823-1881)

Thodore Dubois

(1837-1924)

„Cantilene nupitale”

Wykonawca: **Roman Perucki** - organy

Antonin Dvořák

(1841-1904)

Kwartet smyczkowy F-dur „amerykański”

- Allegro ma non troppo

- Lento

- Scherzo. Molto vivace

- Vivace ma non troppo

Wykonawcy: **A Quattro**

Joseph Rheinberger

(1839-1901)

„Sonata Pastoralna”

- Pastorale

- Intermezzo

- Fuga

Wykonawca: **Roman Perucki** - organy

Rezső Kókai

**„Quartettino” na klarnet, skrzypce,
altówkę i wiolonczelę**

- Sonatina

- Scherzino

- Canzonetta

- Finaletto

Wykonawcy: **A Quattro**

Christian Heinrich Rinck

(1770-1846)

Wariacje i finał op.9

Nicolas Jacques Lemmens **„Marche Pontificale” z I Sonaty organowej**

(1823-1881)

Wykonawca: **Roman Perucki** - organy

ROMAN PERUCKI

Ukończył w 1985 roku gdańską Akademię Muzyczną im. Stanisława Moniuszki, w klasie organów prof. Leona Batora. Uczestniczył również w mistrzowskich kursach organowych w kraju i za granicą.

Artysta stale koncertuje w Polsce, w całej Europie, USA, Japonii, Ameryce Południowej, Australii.

Jest pierwszym organistą Katedry Oliwskiej.

Roman Perucki łączy działalność artystyczną z pracą pedagogiczną. Jest profesorem w macierzystej uczelni, w której latach 1996-1999 sprawował funkcję prorektora ds. artystycznych a także pedagogiem w Zespole Szkół Muzycznych w Gdańsku. Prowadził także organowe kursy mistrzowskie w Meksyku, we Francji, w Niemczech i Rosji oraz zasiada w jury wielu organowych konkursów. Jest jurorem m.in. Międzynarodowego Konkursu Organowego w Kaltern (Włochy), w Opawie (Czechy), w Kaliningradzie (Rosja) i w Rumi.

Roman Perucki jest członkiem Komisji Liturgicznej przy Metropolii Gdańskim. Został powoływany w charakterze konsultanta do opiniowania projektów nowych instrumentów, a także remontów i restauracji historycznych organów, zarówno w Archidiecezji Gdańskiej, jak i na terenie całej Polski. Od 1999 roku jest prezesem Stowarzyszenia Miłośników Archikatedry Oliwskiej. Jest również członkiem jury Konkursu Pieśni Religijnej w Jastarni oraz dyrektorem artystycznym Festiwalu Muzyki Sakralnej w Gdyni.

Dokonał licznych nagrań dla Polskiego Radia i Telewizji (NDR, Televisia Slovakia), nagrał ponad 20 płyt (wydanych również za granicą). Bohdan Pocięj na łamach dwutygodnika „Ruch Muzyczny” płytę *Messe pour les paroisses Fr. Couperina* uznał za najlepsze nagranie roku 1991 wydane w Polsce. Druga *Płyta Oliwska* nominowana była do nagrody *Fryderyka*. W swoim dorobku posiada również „*platynową płytę*”, wydaną w roku 1998.

Artysta posiada liczne odznaczenia i nagrody, w tym nagrodę Miasta Gdańska w Dziedzinie Kultury. W 2001 roku otrzymał najwyższe odznaczenie papieskie *Pro ecclesiae et pontifice*.

Jest dyrektorem naczelnym Polskiej Filharmonii Bałtyckiej w Gdańsku oraz prezesem Pomorskiego Stowarzyszenia *Musica Sacra*, z którym organizuje m.in. najstarszy w świecie Międzynarodowy Festiwal Muzyki Organowej w Katedrze Oliwskiej, Międzynarodowy Konkurs Organowy im. J.P. Sweelincka w Gdańsku, cykl koncertów *Blżej Bacha*, koncerty z okazji Jarmarku św. Dominika w kościele oo. Dominikanów w Gdańsku oraz koncerty w kościołach Rumi, Moragu, Stegnie i Jastarni.

A QUATTRO

Zespół powstał w 1989 roku. Członkowie *A Quattro* są muzykami Orkiestry Symfonicznej Filharmonii Dolnośląskiej w Jeleniej Górze. Z czasem pierwotny czteroosobowy skład poszerzono do sześciu osób, co przyczyniło się do wzbogacenia i różnicowania repertuaru zespołu. Obejmuje on dzieła kameralne od baroku do współczesności, od miniatur po sekstety. Zespół wykonuje również przeboje muzyki popularnej we własnym opracowaniu.

A Quattro występował w wielu miastach Polski. Wielokrotnie koncertował też w Niemczech (Greiz, Lipsk, Hildesheim, Weimar, Aachen, Görlitz, Zittau, Alfeld, Lengerich, Tecklenburg) i Czechach (Praga).

Czwartek, 18 września 2003, godz. 19³⁰

WYKONAWCY

MAESTRO JOSÉ CURA

dyrygent

ANDRZEJ CHOROSIŃSKI

organy

ORKIESTRA „SINFONIA VARSOVIA”

PROGRAM

Georg Friedrich Haendel Koncert organowy F-dur op.4 nr 4

(1685-1759)

- Allegro
- Andante
- Adagio
- Allegro

Johannes Brahms

(1833-1897)

**Uroczysta uwertura akademicka
c-moll op.80**

Ludwig van Beethoven

(1770-1827)

V Symfonia c-moll op.67

- Allegro con brio
- Andante con moto
- Allegro
- Allegro

JOSÉ CURA

Śpiewak, kompozytor, dyrygent, fotograf.....

Jose Cura *jest uważany za jednego z najbardziej skończonych artystów swojego pokolenia: prawdziwy człowiek renesansu*

*Antonia Couling,
OPERA NOW Magazine.*

Sławny na całym świecie dzięki swoim interpretacjom Verdiego i Pucciniego. Argentyński tenor jest również jednym z nielicznych współczesnych artystów. specjalizujących się w operze werystyckiej.

José Cura urodził się w 5 grudnia 1962 roku w Rosario, w Argentynie, a jego życie muzyczne rozpoczęło się od nauki gry na gitarze u Juana di Lorenzo. W wieku 15 lat zadebiutował jako dyrygent chóru. Rok później rozpoczął studia kompozycji u Carlosa Castro i fortepianu u Zulmy Cabrera. W 1982 roku wstąpił na Uniwersytet Narodowy w Rosario, gdzie w Szkole Sztuk rozwijał swoją wiedzę z zakresu dyrygentury i kompozycji. Już w 1983 roku został asystentem dyrygenta chóru uniwersyteckiego. W wieku 21 lat José Cura otrzymał stypendium na studia w Szkole Sztuk Teatro Colón w Buenos-Aires, gdzie przez kilka lat śpiewał w szkolnym chórze a także kontynuował swoje studia z zakresu kompozycji i dyrygentury. W 1988 roku José Cura spotkał Horacia Amauri'ego, który nauczył go podstaw technik wokalnych. W 1991 roku artysta opuścił Argentynę i wyjechał do Europy. Dzięki poznanemu w 1992 roku Yittorio Terranova, José Cura mistrzowsko opanował włoski styl operowy. W lutym tego samego roku artysta zadebiutował w Weronie rolą ojca w *Pollicino* Hansa Wemera Henze. Jego pierwszą główną rolą była rola Jana w *Miss Julie* Bibalo (Triest, 1993). W tym samym roku José Cura zwrócił na siebie uwagę krytyków swoim występem w roli Alberta Gregora w *Sprawie Markopulosa* Janačka, którym to przedstawieniem dyrygował Pinchas Steinberg. W 1994 roku po *Nabucco* w Genui i *Mocy przeznaczenia* w Turynie, artysta wystąpił, jako Ruggiero w światowej premierze trzeciej wersji *La Rondine – Jaskółki* Pucciniego, a latem tego samego roku zaśpiewał główną rolę w rzadko wykonywanej operze tego samego kompozytora – *Le Villi - Willidy*. We wrześniu 1994 roku José Cura zadebiutował w Stanach Zjednoczonych Ameryki, w Chicago, jako Loris Ipanoff w *Fedorze* Giordano. Po występie na galowym koncercie w Tearto Colón, artysta powrócił do Włoch, gdzie zaśpiewał w *Francesca da Rimini* w Palermo oraz w *Fedorze* w Trieście. W czerwcu 1995 roku José Cura zadebiutował w Londynie w tytułowej roli Stiffelio na Festiwalu Verdiego w Royal Opera House, Covent Garden. W następnym miesiącu po raz pierwszy zaśpiewał partię Cavaradossiego (*Tosca*) na Festiwalu Pucciniego w Torre del Lago, a także wystąpił w nowej produkcji *Nabucco* w paryskiej Opera Bastille. W styczniu 1996 roku powrócił do Royal Opera House, aby zaśpiewać *Samsona i Dalilę* Saint-Saënsa. W 1996 zadebiutował na scenach oper w Los Angeles i San Francisco, jako Pollione w *Normie* Belliniego oraz Don José w *Carmen* Bizeta. W grudniu tego roku artysta wystąpił w dokumentalnym programie o G. Puccinim, z serii *Wielcy kompozytorzy*, który rok później transmitowała telewizja BBC. Po roli Otella w turyńskiej produkcji w 1997 roku krytycy napisali „José Cura: narodził się nowy Otello!” W czerwcu 1997 roku José Cura wygrał nagrodę krytyków włoskich za swoje kreacje w dwóch operach Mascagniego – *Iris* i *Rycerskość wieśniacza*. W 1999 roku artysta otrzymał doktorat honoris causa Uniwersytetu w Buenos Aires oraz honorowe obywatelstwo swojego rodzimego miasta Rosario. W 2000 roku wystąpił w telewizyjnej produkcji *Traviaty*, którą transmitowało ponad 100 stacji telewizyjnych na całym świecie. Polska publiczność miała okazję podziwiać talent tenora podczas głośnego koncertu *Era of Love*, w którym wystąpił wspólnie z Ewą Małas-Godlewską i orkiestrą Sinfonia Varsovia. José Cura od dłuższego czasu godzi swoją karierę śpiewaka z dyrygenturą. Jest pierwszym wokalistą, który wystąpił na koncercie w podwójnej roli, równocześnie śpiewając i dyrygując. Na swoich dwóch płytach Yerismo i Verdi Arias również sam poprowadził towarzyszącą mu Philharmonia Orchestra. Właśnie w roli dyrygenta współpracował już z takimi orkiestrami, jak The London Philharmonia, The London Symphony, Osaka Century Orchestra, Bolonia Symphony Orchestra. José Cura jest aktualnie pierwszym gościnnym dyrygentem orkiestry „Sinfonia Varsovia”.

ANDRZEJ CHOROSIŃSKI

Andrzej Chorosinski naukę gry na organach rozpoczął w Liceum Muzycznym im. Karola Szymanowskiego w Warszawie, które ukończył z wyróżnieniem w 1967 roku. W tym samym roku rozpoczął studia w warszawskiej Akademii Muzycznej w klasie organów Feliksa Rączkowskiego, ukończone z wyróżnieniem w 1972 roku. W latach 1969-1974 odbył studia kompozytorskie pod kierunkiem Tadeusza Paciorkiewicza.

W 1972 roku uczestniczył w kursie mistrzowskim prowadzonym przez Floor Peetersa w Belgii. W tym samym roku otrzymał nagrodę specjalną na Międzynarodowym Konkursie Improwizacji Organowej w Kilonii.

Koncertował niemal we wszystkich krajach Europy, a także w Izraelu, USA, Kanadzie, Korei Południowej i Japonii. Występował w tak renomowanych miejscach jak m.in. Filharmonia Narodowa w Warszawie, Filharmonia w Sztokholmie, Sala im. Piotra Czajkowskiego w Moskwie, Katedra Notre Dame w Paryżu, King's College Chappel w Cambridge.

Dokonał licznych nagrań radiowych i telewizyjnych w kraju i za granicą. Nagrał też szereg płyt dla takich firm jak Polskie Nagrania, Veriton, EMI-Electrola, Life Records, DUX, Musicon, Dabringhaus Grimm, Megavox.

Znaczące miejsce w działalności Andrzeja Chorosinskiego zajmuje praca pedagogiczna. Jest profesorem klas organów w warszawskiej i wrocławskiej Akademii Muzycznej. W latach 1993-1999 sprawował godność rektora Akademii Muzycznej im. F.Chopina w Warszawie. Prowadził kursy organowe w Niemczech, Szwecji, Finlandii, USA, Japonii i Izraelu. Był też jurorem konkursów organowych we Francji, Niemczech i Polsce.

W latach 1997-2002 pełnił funkcję dyrektora artystycznego Filharmonii Dolnośląskiej w Jeleniej Górze.

SINFONIA VARSOVIA

Dyrektor muzyczny – KRZYSZTOF PENDERECKI

Główny gościnny dyrygent – JOSÉ CURA

Dyrektor – kierownik artystyczny – FRANCISZEK WYBRAŃCZYK

„Praca z żadną inną orkiestrą nie dała mi tyle satysfakcji, co moja praca, w charakterze solisty i dyrygenta, z orkiestrą Sinfonia Varsovia. Mogę stwierdzić z całym przekonaniem, że owe lata naszej wspólnej działalności artystycznej, owa niezliczona ilość nagrań wspólnie dokonanych, liczne koncerty, z repertuarem od muzyki klasycznej po współczesną, wspólnie zagrane, stały zawsze na najwyższym poziomie wykonawstwa muzycznego. Muzycy orkiestry, zawsze przygotowani do każdej próby, pełni byli entuzjazmu i zaangażowania w swą pracę, wykonując ją z precyzją i elegancją.

Muzyka jest celem ich życiowej drogi. Takie podejście wykonawców sprawia niezwykłą radość słuchaczom.

Gratuluje muzykom i ich wspianiałemu menedżerowi Franciszkowi Wybrańczykowi osiągnięć nieporównywalnych w historii zespołowego muzykowania”.

(Yehudi Menuhin)

W kwietniu 1984 roku, na zaproszenie działającej już wcześniej Polskiej Orkiestry Kameralnej, przybył do Polski jako solista i dyrygent Yehudi Menuhin. By sprostać wymaganiom zaplanowanego repertuaru, orkiestra zwiększyła swoją liczebność do 40 osób, zapraszając do współpracy wybitnych muzyków z całego kraju. Koncerty radiowe i telewizyjne zespołu dyrygowanego przez Yehudi Menuhina spotkały się z entuzjastycznym przyjęciem publiczności i krytyków. Idea stworzenia stałej orkiestry złożonej z 24 instrumentów smyczkowych i podwójnej obsady instrumentów dętych stała się faktem. Zachwycony Yehudi Menuhin natychmiast podpisał kontrakt jako stały gościnny dyrygent, a orkiestra przyjęła nazwę SINFONIA VARSOVIA. Wkrótce zespół otrzymał pierwsze propozycje koncertów w Stanach Zjednoczonych i Kanadzie. Po nich przyszły następne – w Niemczech, Francji, Włoszech, Hiszpanii, Austrii, Finlandii, Portugalii, Belgii, Holandii, Wielkiej Brytanii, Grecji, Szwajcarii, a w ostatnich latach w Argentynie, Brazylii, Chile, Hongkongu, Japonii, Korei i na Tajwanie. SINFONIA VARSOVIA występowała w Carnegie Hall w Nowym Jorku, Théâtre des Champs-Élysées w Paryżu, Barbican Centre w Londynie, Teatro Colon w Buenos Aires; na festiwalach w Gstaad (Yehudi Menuhin Festival), Montreux, Szlezewiku-Holsztynie, Würzburgu, Aix-en-Provence, Festiwalu Pablo Casals (San Juan), Salzburgu, Alte Oper (Frankfurt n.Menem), Festiwalu *Muzyki na Morzu* i innych.

Wytrwała i rzetelna praca stanowi podstawę wysokiego poziomu orkiestry, w której wszystkie miejsca obsadzone są w drodze konkursu, a ustawiczne kształcenie młodych muzyków w ramach tzw. studium orkiestrowego, pozwala na ciągłe odmładzanie i uzupełnianie zespołu.

Orkiestra może poszczycić się bogatym repertuarem. Występuje z najlepszymi na świecie dyrygentami, wśród których znaleźli się między innymi: Claudio Abbado, Gerd Albrecht, Charles Dutoit, Justus Frantz, Rafael Frühbeck de Burgos, Hans Graf, Leopold Hager, Jacek Kaspszyk, Kazimierz Kord, Jan Krenz, Emmanuel Krivine, Witold Lutosławski, Jerzy Maksymiuk, Yehudi Menuhin, Wojciech Michniewski, Grzegorz Nowak, Krzysztof Penderecki, Michel Plasson, Mścisław Rostropowicz, Volker Schmidt-Gertenbach, Jerzy Semkow, Jerzy Swoboda, Muhai Tang, Bruno Weil.

„Sinfonia Varsovia” towarzyszyła solistom tej miary, co Salvatore Accardo, Maurice André, Martha Argerich, Teresa Berganza, Kyung-Wha Chung, Augustin Dumay, Justus Frantz, James Galway, Fou Ts'ong, Krzysztof Jabłoński, Krzysztof Jakowicz, Kiri Te Kanawa, Nigel Kennedy, Gidon Kremer, Konstanty Andrzej Kulka, Alicia de Larrocha, Elisabeth Leonskaja, Christa Ludwig, Radu Lupu, Mischa Maisky, Yehudi Menuhin, Shlomo Mintz, Oli Mustonen, Anne-Sophie Mutter, Janusz Olejniczak, Ewa Osińska, Piotr Paleczny, Michala Petri, Murray Perahia, Maria Joao Pires, Jean-Bernard Pommier, Samuel Ramey, Katia Ricciarelli, Mścisław Rostropowicz, Heinrich Schiff, Henryk Szeryng, Maria Tipo, Alexis Weissenberg, Christian Zacharias, Frank Peter Zimmermann, Tabea Zimmermann, Grigorij Zyslin.

Orkiestra dokonała licznych nagrań, m.in. dla Pathe Marconi - EMI, Virgin Classics, Decca, Denon Nippon Columbia, Aperto, Polskich Nagrań, IMG Records/ Carlton Classics, Virgin, CD Accord, uzyskując za nie wiele prestiżowych nagród, m.in.: *Grand Prix du Disque Diapason d'Or* i dwukrotnie statuetki *Fryderyka* (1995, 1996). W 1996 roku, z okazji 80. rocznicy urodzin Lorda Menuhina, orkiestra „Sinfonia Varsovia”, pod jego dyрекcją, nagrała dla IMG Records komplet symfonii Beethovena i Schuberta. Odbyła ponadto szereg tournée koncertowych, dając łącznie 65 koncertów, m.in. w Anglii, Szwajcarii, Niemczech, Włoszech, Francji, Belgii, Brazylii oraz Republice Południowej Afryki; wzięła udział w festiwalach: Klangbogen (Wiedeń), Strasbourg, Montpelier, Pollença (Mallorca), Gstaad (Szwajcaria).

W 1997 roku dyrektorem muzycznym orkiestry „Sinfonia Varsovia” został Krzysztof Penderecki, związany z tym zespołem jako dyrygent od wielu lat. Wspólnie koncertują w kraju i na świecie, a w repertuarze orkiestry znajduje się wiele utworów kompozytora, między innymi *Sinfonietta per archi*, *Sinfonietta Nr 2*, *Koncert na flet*, *Koncert na altówkę* (również w wersji wiolonczelowej i klawietowej), *Stabat Mater*, *De profundis*, jak również *Credo* i *Siedem bram Jeruzolimy*. Krzysztof Penderecki nagrał z orkiestrą kilka płyt kompaktowych, w tym swój autorski album.

W 2001 roku głównym gościnnym dyrygentem orkiestry „Sinfonia Varsovia” został światowej sławy argentyński śpiewak – Jose Cura, który zainaugurował swoją współpracę jako dyrygent nadzwyczajnym koncertem w Filharmonii Narodowej w Warszawie w dniu 25 listopada 2000 roku.

Stała obecność na najbardziej znanych estradach koncertowych oraz pochlebne recenzje renomowanych krytyków potwierdzają opinię, iż „Sinfonia Varsovia” należy do czołowych orkiestr kameralnych na świecie.

Zespół działa pod patronatem Centrum Sztuki STUDIO im. St. I. Witkiewicza w Warszawie.

Od roku 2000 na rzecz orkiestry działa Fundacja Sinfonia Varsovia. Jej statutowe cele, to inicjowanie i wspieranie artystycznych przedsięwzięć orkiestry „Sinfonia Varsovia” w kraju i za granicą, a w szczególności promowanie twórczości kompozytorów polskich, młodych talentów oraz upowszechnianie wykonawstwa orkiestrowego.

Piątek, 19 września 2003, godz. 19³⁰

WYKONAWCY

JEAN PAUL RAVEL (Francja) *organy*

CHÓR CZARNOMORSKICH KOZAKÓW DOŃSKICH

PROGRAM

Śpiewy liturgii prawosławnej

Dmitrij Stiepanowicz Bortnianski

(1751-1825)

Sinowiev

Dostojno est

Tebe poem

Piotr Ilijcz Czajkowski

(1840-1893)

Dmitrij Stiepanowicz Bortnianski

(1751-1825)

Nikołaj Andriejewicz Rimski-Korsakow

(1844-1908)

Dmitrij Stiepanowicz Bortnianski

(1751-1825)

Piotr Ilijcz Czajkowski

(1840-1893)

Dmitrij Stiepanowicz Bortnianski

(1751-1825)

Alleluja

Kol' slaven naś Gospod

Otče naś

Iže Cheruvimy

Veruju (Credo)

Mnogaja leta

Wykonawcy: **Chór Kozaków Dońskich**

Cesar Franck

(1822-1890)

Max Reger

(1873-1916)

Priere op.20

Introdukcja i passacaglia f-moll op.63

Wykonawca: **Jean Paul Ravel - organy**

Tradycyjne pieśni rosyjskie

Moskiewskie wieczory

Ataman Płatow

Suliko – *gruzińska melodia ludowa*

Pieśń burłaków wołańskich

Oczy czarne

Marsz kozacki

Nad rzeką Kamą

Dzwoni dzwoneczek

Wykonawcy: **Chór Kozaków Dońskich**

JEAN-PAUL RAVEL

Jean-Paul Ravel ukończył studia w Conservatoire National w Lyonie w klasie prof. Luisa Robilliarda, otrzymując pierwszą nagrodę i złoty medal.

Dalsze studia odbył w Tuluzie u prof. Xaviera Darasse. Kolejni mistrzowie J.P. Ravela to Marie Claire Alain i Pierre Perdigon.

J.P. Ravel jest dyrektorem muzycznym i organistą tytułarnym kościoła St. Pierre w Saint Chamond. Artysta stale koncertuje w kraju i Europie, oraz dokonuje licznych nagrań.

CHÓR CZARNOMORSKICH KOZAKÓW DOŃSKICH

Zgodnie z tradycją zakładanych w latach trzydziestych XX w. chórów kozackich *Chór Czarnomorskich Kozaków Dońskich* kultuwyje śpiewy rosyjskiej liturgii prawosławnej oraz dawne ludowe melodie swej Ojczyzny.

Od niemal 30 lat ten sławny zespół występuje pod kierownictwem Vasila Kantcheva w kościołach i salach koncertowych Europy, przybliżając zachwyconej publiczności różnorodność rosyjskiej kultury.

Założyciel i kierownik *Chóru Czarnomorskich Kozaków Dońskich*, Vasil Kantchev, rozpoczął karierę w 1963 r. jako solista Chóru Radia i Telewizji w Sofii, który do dziś uznawany jest za jeden z najlepszych chórów świata. Z tego zespołu wywodził się założony w 1971 *Oktet Prawosławny*, który w kolejnych latach koncertował na całym świecie. W roku 1988 *Oktet* usamodzielniał się, a jego utalentowani członkowie występują odtąd jako *Chór Czarnomorskich Kozaków Dońskich*. Obecnie zespół składa się z 25 śpiewaków, absolwentów konserwatoriów w Rosji i Bułgarii. Niekiedy występują również jako oktet. Sławny zespół znany jest z umiejętności osiągnięcia bardzo szczególnego brzmienia i dlatego często bywa zapraszany do udziału w spektaklach operowych w różnych europejskich teatrach.

Chór Czarnomorskich Kozaków Dońskich słynie nie tylko jako zdyscyplinowani chórzyci, lecz także jako wielce utalentowani soliści. Naturalne, wspaniałe głosy oraz znakomita technika wokalna pozwalają im na interpretacje pełne niuansów i ekspresyjnego bogactwa w ramach szerokiej skali. Najgłębsze brzmienia basów i krystalicznie czyste głosy tenorów układają się w doskonałą harmonię chóralną, zaś kunsztowna dynamika sięgająca od nośnego *piano* po potężne *forte* pozwala budować napięcie, dzięki któremu koncert nierzadko zyskuje charakter przeżycia medytacyjnego.

Istotne jest także, że prawosławne śpiewy oraz melodie ludów słowiańskich stają się znakiem ekumenicznym, zbliżającym narody. *Czarnomorscy Kozacy Dońscy* jako ambasadorowie swej odległej Ojczyzny potrafią przekonująco zademonstrować zachodnioeuropejskim słuchaczom tradycyjną muzykę rosyjską. Przede wszystkim jednak *Chór* wszędzie, gdzie się pojawi, oczarowuje publiczność swymi niezrównanymi głosami i ciekawym repertuarem.

ZBIGNIEW PAWLICKI

Muzykolog, działacz muzyczny, publicysta, organizator życia muzycznego.

Studia w zakresie muzykologii odbył na Uniwersytecie im. Adama Mickiewicza a studia pianistyczne – w Państwowej Wyższej Szkole Muzycznej w Poznaniu.

Od 1955 do 1975 roku był kierownikiem Redakcji Muzycznej w Polskim Radiu w Szczecinie. W 1975 roku został powołany przez Ministra Kultury i Sztuki do zorganizowania Krajowego Biura Koncertowego, którego dyrektorem naczelnym i artystycznym był do 1992 roku. W tym okresie Biuro zorganizowało i zrealizowało przeszło 17.000 koncertów. Od 1993 roku jest dyrektorem Biura Koncertowego

Towarzystwa Śpiewaczego „Harfa”.

Jako publicysta był recenzentem dzienników i czasopism muzycznych. Jest twórcą, współtwórcą, inicjatorem, kierownikiem artystycznym wielu festiwali i imprez muzycznych jak Międzynarodowy Festiwal Muzyki Organowej i Kameralnej w Kamieniu Pomorskim, Festiwal Pieśni Chóralnej w Międzyzdrojach, Tydzień Talentów w Tarnowie, Festiwal im. H. Wieniawskiego w Szczawnie-Zdroju, Koncerty Pokoju (Świdnica - Jawor) i wielu innych, a obecnie Muzyczne Święto Kwitnących Azalii – Moszna, Koncerty Pokoju Kamienna Góra - Krzeszów, Śląskie Festiwale im. Ludwika van Beethovena – Głogówek, Mistrzowskie Spotkania w Łazienkach Królewskich, Muzyczna Galeria Jednego Obrazu (Muzeum Narodowe w Warszawie). Jest ekspertem tematów muzyki poważnej telerutnieju Wielka Gra w Telewizji Polskiej.

WYKONAWCY
Festiwalu „Silesia Sonans”
w latach 1998-2003

SOLIŚCI

organiści

Böhme Friedemann (Niemcy) (I, II, III, V)
Chorosiński Andrzej (I, II, III, IV, V, VI)
Czajka Magdalena (III)
Eisenberg Matthias (Niemcy) (VI)
Gembalski Julian (IV)
Gołębiowski Karol (II)
Grubich Joachim (I, V)
Helmschrott Robert (Niemcy) (V)
Hora Jan (Czechy) (I)
Innig Rudolf (Niemcy) (I)
Klinda Ferdinand (Słowacja) (IV)
Lohmann Ludger (Niemcy) (IV)
Lundkvist Erik (Szwecja) (II)
Oberhammer Bruno (Austria) (II)
Perucki Roman (VI)
Rapf Kurt (Austria) (V)
Ravel Jean Paul (Francja) (VI)
Riber Anders (Dania) (IV)
Roloff Elizabeth (Izrael) (II)
Rodi Silvano (Monaco) (III)
Ros Vincente (Hiszpania) (III)
Serafin Józef (I, III)
Seeliger Reinhard (Niemcy) (I, IV)
Siegieńczyk Zenon (I)
Schumann Peter (Niemcy) (III)
Wiatr Sabine (Niemcy) (I)

wokaliści

Drabowicz Wojciech (baryton) (II)
Harasimowicz-Haas Bożena (sopran) (V)
Karczykowski Ryszard (tenor) (III)
Kłosińska Izabela (sopran) (IV)
Mikołaj Aga (sopran) (V)
Rehliś Agnieszka (mezzosopran) (V)
Tesarowicz Romuald (bas) (V)
Zdunikowski Adam (tenor) (V)

instrumentaliści

skrzypkowie

Jędruch Marta (III)
Sołowjewicz Ludmiła (III)
Wieczorek Wojciech (III)
Wysocka Natalia (III)

perkusieści

Wota Jacek (V)

puzoniści

Nowakowski Dariusz (VI)

klarneckieści

Olejniczak Jacek (VI)

DYRYGENCI

- Bocek Josef (Czechy) (III)
- Böhme Friedemann (Niemcy) (I, V)
- Cura José (VI)
- Grosser Ulrich (Niemcy) (III)
- Hantus Alojs (Niemcy) (I)
- Hilla Bogusław (V, VI)
- Kord Kazimierz (IV)
- Krolopp Wojciech (II)
- Mielimąka Grzegorz (I, III, IV, V, VI)
- Penderecki Krzysztof (V)
- Pijarowski Marek (IV)
- Rybarczyk Stanisław Michał (IV)

ORKIESTRY

- Orkiestra Filharmonii Dolnośląskiej w Jeleniej Górze (II, III, IV, V)
- Orkiestra Filharmonii im. W. Lutosławskiego we Wrocławiu (IV)
- Orkiestra Koncertowa Wojska Polskiego im. St. Moniuszki (I, III, IV, V, VI)
- Sinfonia Varsovia (VI)

CHÓRY

- Chór Chłopięcy Filharmonii Krakowskiej im. K.Szymanowskiego (V)
- Chór Czarnomorskich Kozaków Dońskich (VI)
- Chór Filharmonii Krakowskiej im. K.Szymanowskiego (V)
- Chór Synagogi „Pod Białym Bocianem” (IV)
- Katholische Domchor „St. Petri” (Niemcy) (I)
- Poznański Chór Chłopięcy „Polskie Słowiki” (II)
- Schola Gregoriana Silesiensis (IV)
- Smiseny Pevecky Sbor „Janacek” (Czechy) (III)
- Sorbische Kirchenchor Bautzen (Niemcy) (I)

ZESPOŁY KAMERALNE

- „A Quattro” Zespół Kameralny Filharmonii Dolnośląskiej w Jeleniej Górze (III, VI)
- Kwintet Dęty Filharmonii Dolnośląskiej w Jeleniej Górze (III)
- Kwintet Instrumentów Dętych Blaszanych Filharmonii Narodowej w Warszawie (II)
- „Pifferari di Santo Spirito” (Niemcy) (III)
- Zespół Instrumentów Dętych Filharmonii Dolnośląskiej w Jeleniej Górze (II, V)
- Zespół Kameralistów Filharmonii Dolnośląskiej w Jeleniej Górze (IV)

AKTORZY

- Łapicki Andrzej (III)

PREZENTERZY KONCERTÓW

- Chorosiński Andrzej (II, III, IV)
- Dyżewski Marek (I, IV)
- Dzieduszycki Wojciech (II)
- Mencel Janusz (II, V)
- Pawlicki Zbigniew (VI)
- Tertega Elżbieta (I, II, III, IV, V)

Tłumaczenia

Elżbieta Janssen-Stenko, Piotr Maculewicz

Projekt i opracowanie programu

Małgorzata Szymanek-Borkowska

Opracowanie graficzne, skład i druk

AMM Studio

VI EUROPEJSKI FESTIWAL MUZYKI ORGANOWEJ „SILESIA SONANS”

został dofinansowany ze środków budżetu Miasta Jelenia Góra,
budżetu Województwa Dolnośląskiego
oraz Sponsorów

ul. Sudecka 70
Jelenia Góra (droga na Karpacz)
tel./fax 0048 75 76 76 303

www.hotel-fan.pl

ORBIS
HOTELS

ING BANK ŚLĄSKI

CAPAROL

KGHM
POLSKA MIEDŹ S.A.

Bank Zachodni WBK S.A.

w Jeleniej Górze

ul. Sudecka 51, 58-500 Jelenia Góra
TEL +48-75/641-24-35 FAX +48-75/641 24 36
E-MAIL: otlohirsch@hnm.pl
www.malerer-hirsch.com

ELEKTROWNIA

TURÓW S.A.

KOPALNIA
WĘGLA
BRUNATNEGO

Turów S.A.

ZE Jelenia Góra